

Folkene, saa at deres Drift kan komme til lide i høj Grad derunder, og de ofte endogsaa kunne blive nødte til at standse Driften. Jeg synes, det er tilstrækkeligt, naar Bøderne falde paa de egentlig anparshavende, de overordnede ved Bryggerierne, men Folkene bør efter min Mening undtages. Dertil sigter Vædringsforslaget under Nr. 27. — Det sidste Vædringsforslag, under Nr. 32, er stillet til § 22, og det falder sammen med et Vædringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Københavns 7de Valgfreds (C. Sage). Han har desuden stillet et subsidiært Forslag, som altsaa kommer under Afstemning, dersom hans eller mit bliver forkastet. Da dette er Tilfælde, mener jeg det rigtigst allerede paa dette Standpunkt af Hensyn til Afstemningen, at tage mit Vædringsforslag, der gaar ud paa det samme, tilbage. Altsaa Vædringsforslaget under Nr. 32 til § 22 tages herved tilbage.

Formanden (Høgsbro): Vædringsforslaget Nr. 32 til § 22 er taget tilbage. Er der noget, der optager det? (Dphold). Da dette ikke er Tilfælde, er det bortfaldet.

Bajer: Jeg har nu kun en ganske kort Slutningsbemærkning tilbage at gøre, og det er, om man ikke inden 3dje Behandling vil overveje enten at gaa tilbage til de mildere, humanere Bestemmelser, end her er foreslået, eller helst rent standse Sagen; men dette sidste gør jeg mig ikke noget Haab om. Vil man ikke det, synes jeg ligeiaa gerne, at man kan springe i det, som krybe i det, saa at man i Stedet for at gøre dette halve Skridt at gøre Finansministeren til Overbrygmester, gør det helt ud, og i Stedet for at paalægge en Ulfat, altsaa at indkassere en Del af Indtægterne ved Bryggerierne, indkasserer det hele til Fordel for Statskassen, men skulde det blive Tilfælde, bør ogsaa Lovens Titel forandres, og da Seminarierne i Gaar have mistet deres Prædikat af kongelige, er denne Titel bleven ledig, og jeg vilde da foreslaa, at Loven fik til Overskrift: „Lov om Kongens Bryghuse“.

C. Sage: Inden jeg gaar over til at omtale de Vædringsforslag, jeg har til- ladt mig at stille, maa jeg først gøre et Par Bemærkninger i Forhættelse af mine Udtalelser ved første Behandling. Det er jo en af Gjendommelighederne ved det nye politiske System, at vi her i Salen ikke længere tør påregne at kunne besvare de Angreb, som blive rettede mod os fra Modstandernes Side. Naar vore Modstandere vel have haft Ordet, bliver der forlangt Afslutning,

og vi andre blive afstaaerne fra at svare. Altsaa maa jeg ved anden Behandling først gøre et Par Bemærkninger, særlig til det ærede Medlem fra Stubbefjebing i Anledning af de Udtalelser, han fremkom med ved første Behandling. Jeg maa forbeholde mig ved tredje Behandling i lige Maade at svare paa de Angreb, jeg forudsætter ville blive rettede imod mig ved anden Behandling, og jeg maa forbeholde mig til næste Aar at besvare de Angreb, der blive rettede mod mig ved tredje Behandling

Formanden (Høgsbro): Jeg maa dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det ikke gaar an ved en Behandling at svare paa, hvad der er fremkommet ved en tidligere Behandling. Hver Behandling har sin særegne Begrænsning. Ved anden Behandling foreligger der kun til Forhandling de enkelte Paragraffer og de stillede Vædringsforslag, men ikke almindelige Angreb, der ere skete tidligere. Paa Grund af Omstændighederne vil jeg dog ikke hindre det ærede Medlem i at svare paa de Angreb fra første Behandling, han nu omtalte, men jeg haaber og henstiller, at han vil gøre det i Korthed.

C. Sage: Jeg takker den ærede Formand meget for denne særlige Bequistigelse. Det ærede Medlem for Stubbefjebing erklærede, at jeg i mine Udtalelser havde gjort mig skyldig i meget store Overdrivelser. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem er i fuldstændig god Tro ved at sige dette, og jeg tvivler heller ikke om, at mange andre ærede Medlemmer i god Tro have den samme Opfattelse af mine Udtalelser. Dette vidner imidlertid kun om, at man aldeles ikke er paa det rene med, hvad det er for et Uhyre af et Forslag, der foreligger. Sandheden er, at der i mine Udtalelser ikke var en eneste Overdrivelse, og at der i de Modbemærkninger, som det ærede Medlem fremstillede, ikke var en eneste Sætning, som var rigtig. Alt det, han erklærede for Overdrivelser og urigtige Meninger, var altsammen til Punkt og Prikke fuldstændig rigtigt. Dette er, som sagt, kun et Vidnesbyrd om, at denne Lov er værre, end de ærede Herrer, der agte at give den deres Stemme, selv have forestillet sig. Det ærede Medlem fra Stubbefjebing udtalte saaledes navnlig, at det var urigtigt, naar jeg havde antet over, at der i Lovforslagets § 18 er indført helt nye Bestemmelser ved Hensyn til Bryggerens Ansvar for de Bøder, som idømmes hans undergivne. Han erklærede, at ganske tilsvarende Bestemmelser findes i Loven af 1ste